

Nehemija

¹ Povijest Nehemije, sina Hakalijina. Mjeseca Kisleva, dvadesete godine, kad sam bio u Susi, ² dođe Hanani, jedan od moje braće, s nekim ljudima iz Judeje. Ja ih zapitah o Židovima - o Ostatku što se spasio od sužanjstva i o Jeruzalemu. ³ Oni mi odgovoriše: “Ostatak, oni koji su nakon sužanjstva ostali u zemlji, u velikoj su nevolji i sramoti. Jeruzalemski je zid sav razoren, a vrata mu ognjem spaljena.” ⁴ Kad sam čuo te vijesti, sjedoh i zaplakah. Tugovao sam više dana, postio i molio se pred Bogom nebeskim. ⁵ I rekoh: “O, Jahve, Bože nebeski, veliki i strašni Bože koji čuvaš Savez i naklonost onima koji te ljube i drže zapovijedi tvoje! ⁶ Neka uho tvoje bude pažljivo i oči tvoje otvorene da čuješ molitvu sluge svoga. Molim ti se sada, danju i noću, za sinove Izraelove, sluge tvoje, i ispovijedam grijehe sinova Izraelovih koje smo učinili protiv tebe; sagriješili smo i ja i kuća oca mojega! ⁷ Veoma smo zlo činili prema tebi, ne držeći naredaba tvojih, zakona i običaja koje si ti naredio po Mojsiju, sluzi svome. ⁸ Ali se opomeni riječi koje si povjerio Mojsiju, sluzi svome: 'Ako budete nevjerni, ja ću vas rasuti među narode; ⁹ ali ako se obratite meni i budete poštovali moje naredbe i držali ih, budu li neki od vas prognani i nakraj neba, ja ću vas sakupiti i odvesti na mjesto koje sam izabrao da ondje prebiva moje

Ime.' ¹⁰ A, eto, oni su tvoje sluge i tvoj narod, koji si izbavio svojom velikom moći i snažnom rukom svojom. ¹¹ Ah, Gospode, neka uho tvoje bude pažljivo na molitvu sluge tvoga, na molitvu slugu tvojih, koji su spremni bojati se tvoga Imena. Smjerno te molim, udijeli danas sreću sluzi svome i učini da nađe milost pred ovim čovjekom." A ja bijah tada peharnik kraljev.

2

¹ Mjeseca Nisana, dvadesete godine kraljevanja Artakserksova, stajalo je vino pred kraljem. Uzeh ga i ponudih kralju. Nikada pred njim nisam bio tužan. ² Tada mi kralj reče: "Što ti je tužno lice? Nisi li možda bolestan? Nije drugo nego je tuga u tvome srcu!" Ja se veoma uplaših ³ i rekoh kralju: "Neka uvijek živi kralj! Kako mi lice ne bi bilo tužno kad je grad gdje su grobovi mojih otaca razoren, a vrata mu ognjem spaljena?" ⁴ Kralj me upita: "Što, dakle, želiš?" Zazvah Boga nebeskoga ⁵ i odgovorih kralju: "Ako je kralju po volji i ako ti je mio sluga tvoj, pusti me da odem u Judeju, u grad grobova mojih otaca, da ga obnovim." ⁶ Kralj me upita pred kraljicom, koja je sjedila kraj njega: "Koliko bi trajao tvoj put? Kada ćeš se vratiti?" Pošto sam utvrdio vrijeme koje je odgovaralo kralju, pusti me da odem. ⁷ Još rekoh kralju: "Ako je kralju po volji, mogao bih ponijeti pisma upraviteljima s onu stranu Rijeke da me propuste do Judeje; ⁸ i pismo Asafu, nadgledniku kraljeve šume, da mi dadne drva za

gradnju vrata na tvrđi Hrama, za gradski bedem i za kuću u kojoj ću se nastaniti.” I dade mi kralj, jer dobrotiva ruka Boga moga bijaše nada mnogom. ⁹ I dođoh tako k upraviteljima s onu stranu Rijeke i dadoh im kraljeva pisma. A kralj posla sa mnogom časnike i konjanike. ¹⁰ Kad to ču Sanbalat, Horonac, i sluga Tobija, Amonac, bi im vrlo mrsko što je došao čovjek da se zauzme za dobro Izraelaca. ¹¹ Stigavši u Jeruzalem, ostadoh ondje tri dana. ¹² Zatim ustah noću, u pratnji nekoliko ljudi, nikomu ne povjerivši što mi je Bog moj nadahnuo da učinim za Jeruzalem; a nisam imao druge životinje osim kljusea na kojem sam jahao. ¹³ Iziđoh, dakle, noću na Dolinska vrata i uputih se Zmajevskom izvoru, a zatim prema Smetlišnim vratima: razgledao sam jeruzalemski zid gdje je bio razoren i vrata koja su bila spaljena. ¹⁴ Nastavio sam put prema Izvorskim vratima i Kraljevskom ribnjaku, ali nisam našao prolaza za životinju na kojoj sam jahao. ¹⁵ Uspeo sam se zato noću uz Potok, i dalje razgledajući zid, i ponovo sam ušao na Dolinska vrata. Tako sam se vratio, ¹⁶ a da savjetnici nisu primijetili kamo sam otišao i što sam učinio. Sve do sada nisam ništa rekao Židovima: ni svećenicima, ni velikašima, ni savjetnicima, ni drugima nadstojnicima. ¹⁷ Tada im rekoh: “Vidite u kakvoj smo nevolji: Jeruzalem je u ruševinama, a vrata mu spaljena. Hajte, sagradimo jeruzalemski zid da više ne budemo izloženi ruglu.” ¹⁸ I objasnih im kako je dobrotiva ruka Boga moga bila nada mnogom, a saopćih im i riječi koje mi kralj bijaše rekao. “Ustanimo”, povikaše oni, “i gradimo!” I

ukrijepiše im se ruke na dobro djelo. ¹⁹ Na te vijesti počеше nam se rugati Sanbalat, Horonac, i sluga Tobija, Amonac, i Gešem, Arapin. Prezirno su nam govorili: “Što radite ovdje? Hoćete li se pobuniti protiv kralja?” ²⁰ Ali im ja odgovorih ovim riječima: “Nebeski će nam Bog dati da uspijemo. Mi, sluge njegove, ustasmo da gradimo. A vi nemate ni dijela, ni prava, ni spomena u Jeruzalemu.”

3

¹ Tada usta veliki svećenik Elijašib sa svojom braćom svećenicima te sagradiše Ovcja vrata. Posvetiše ih, postaviše im krila i nastaviše graditi sve do kule Meaha i do Hananelove kule. ² Kraj njih su gradili Jerihonci, a do njih je gradio Zakur, sin Imrijeva. ³ Sinovi Hasnaini gradili su Riblja vrata, stavili dovratke, utvrdili krila, stožere i prijevornice. ⁴ Kraj njih je popravljao Merimot, sin Urije, sina Hakosova; a do njega je popravljao Mešulam, sin Berekje, sina Mešezabelova; a do njega je popravljao Sadok, sin Baanin. ⁵ Kraj njih su popravljali Tekoanci, ali su njihovi plemenitaši odbili da prignu šiju na službu svojim gospodarima. ⁶ Stara vrata popravljali su Jojada, sin Paseahov, i Mešulam, sin Besodjin. Oni su stavili dovratke, učvrstili krila, stožere i prijevornice. ⁷ A kraj njih obnavljahu Melatja Gibeonjanin, Jadon Meronoćanin i ljudi iz Gibeona i Misper, podložnici upravitelja s onu stranu Rijeke. ⁸ A do njih je popravljao Uziel, Harhajin sin, zlatar, a do

njega je popravljao Hananija, jedan od pomastara: oni su utvrdili Jeruzalem sve do Širokog zida. ⁹ Do njih je popravljao Refaja, sin Hurov, glavar polovice jeruzalemskog okruga. ¹⁰ A do njega je popravljao Jedaja, sin Harumafov, pred svojom kućom; a do njega je popravljao Hatuš, sin Hašabnejin. ¹¹ Malkija, sin Harimov, i Hašub, sin Pahat-Moabov, popravljali su dio sve do Pećne kule. ¹² A do njih je popravljao Šalum, sin Halohešov, glavar polovice okruga, on i njegovi sinovi. ¹³ Dolinska vrata popravljao je Hanum i stanovnici Zanoaha: sagradili su ih, učvrstili krila, stožere i prijevornice i postavili tisuću lakata zida do Smetlišnih vrata. ¹⁴ Smetlišna vrata popravljao je Malkija, sin Rekabov, glavar bethakeremskog okruga, sa svojim sinovima: učvrstili su krila, stožere i prijevornice. ¹⁵ Izvorska vrata popravljao je Šalum, sin Kol-Hozeov, glavar nad mispanskim okrugom: sagradio ih je, pokrio ih, utvrdio vratna krila, stožere i prijevornice. On je popravio i zid kod ribnjaka Šiloaha, koji se proteže od Kraljevskog vrta do stepenica što silaze iz Davidova grada. ¹⁶ Za njim je popravljao Nehemija, sin Azbukov, glavar nad polovicom betsurskog okruga, sve do nasuprot Davidovim grobnicama i do umjetnog ribnjaka i Vojarne. ¹⁷ Za njim su popravljali leviti: Rehum, sin Banijev; a do njega je popravljao Hašabja, glavar nad polovicom keilskog okruga, za svoje područje. ¹⁸ Do njih su popravljala njihova braća: Bavaj, sin Henadadov, glavar nad polovicom keilskog kotara; ¹⁹ a do njega Ezer,

sin Ješuin, glavar Misper, popravljao je drugi dio, sučelice usponu prema Oružarnici na uglu. ²⁰ Za njim je popravljao Baruk, sin Zabajev, i popravio je drugi dio, od ugla do kućnih vrata velikog svećenika Elijašiba. ²¹ Za njim je popravljao Meremot, sin Urije, sina Hakosova, drugi dio: od Elijašibova kućnog ulaza do kraja Elijašibove kuće. ²² Za njima su radili na popravcima svećenici koji su živjeli u Okružju. ²³ Za njima su pak popravljali Benjamin i Hašub sučelice svojim kućama. Za njima je popravljao Azarja, sin Ananijina sina Maaseje, nasuprot svojoj kući. ²⁴ Za njima je popravljao Binuj, sin Henadadov, drugi dio - od Azarjine kuće do ugla, do zidnog kruništa. ²⁵ Palal, sin Uzajev, popravljao je nasuprot uglu i kuli koja se uzdiže iznad Gornje kraljevske palače, a nalazi se prema dvorištu Tamnice. Za njim je Pedaja, sin Parošev, popravljao ²⁶ sve do Vodenih vrata, u smjeru istoka, i sve do pred Uzdignutu kulu. ²⁷ Za njima su popravljali Tekoanci drugi dio nasuprot velikoj Uzdignutoj kuli, sve do Ofelskog zida. ²⁸ Od Konjskih vrata popravljali su svećenici, svaki nasuprot svojoj kući. ²⁹ Za njima je Sadok, sin Imerov, popravljao nasuprot svojoj kući. Za njim je popravljao Šemaja, sin Šekanijin, čuvar Istočnih vrata. ³⁰ Za njim su Hananija, sin Šelemjin, i Hanun, šesti sin Salafov, popravljali drugi dio. Za njima je popravljao Mešulam, sin Berekjin, nasuprot svome stanu. ³¹ Za njim je Malkija, zlatar, popravljao sve do prebivališta netinaca i trgovaca, nasuprot Nadgledničkim

vratima do Gornje dvorane na zidnom kruništu.
³² A zlatari su i trgovci popravljali između Gornje dvorane na zidnom kruništu do Ovčjih vrata.
³³ Kad je Sanbalat čuo da gradimo zid, razljutio se. Bio je veoma srdit, ismijavao je Židove ³⁴ i vikao je pred svojom braćom i samarijanskom vojskom: “Što poduzimaju ovi jadni Židovi? Kane li možda popraviti, žrtvovati i završiti sve u jedan dan? Zar će iz hrpe praha dozvati u život spaljeno kamenje?” ³⁵ Tobija, Amonac, koji je bio uz njega, reče: “Neka samo grade! Ali popne li se lisica, srušit će im kamene zidove.” ³⁶ Čuj, o Bože naš, kako nas preziru! Navrni njihove poruge na njihovu glavu. Predaj ih kao plijen u zemlju ropstva. ³⁷ Ne pokrivaj njihova bezakonja i grijeh njihov neka ne bude izbrisan pred licem tvojim jer su se rugali graditeljima. ³⁸ Tako smo gradili zid, koji je uskoro bio završen do pola visine. Narod je imao oduševljenja za rad.

4

¹ Kad su Sanbalat, Tobija, Arapi, Amonci i Ašdođani čuli da napreduje popravljavanje jeruzalemskih zidova - jer su se počele zatvarati pukotine - veoma se ražestiše. ² Zakleše se svi zajedno da će napasti Jeruzalem i da će nas smesti. ³ Mi smo tada zazvali Boga našega i postavljali smo dnevnu i noćnu stražu da bismo zaštitili grad. ⁴ A Židovi govorahu: “Snage su nosačima klonule, a ruševina je mnogo: nećemo nikada stići sagraditi zida!” ⁵ A naši neprijatelji rekoše: “Uvući ćemo se među njih prije nego što

doznaju i opaze nas: tada ćemo ih poubijati i tako osujetiti pothvat!”⁶ A kad bi došli Židovi koji žive kraj njih, po deset bi nas puta upozoravali: “Idu protiv vas iz svih mjesta u kojima stanuju!”⁷ Postavili smo se u nizinama, iza zida i na goletima; rasporedio sam narod po rodovima, s mačevima, kopljima i lukovima.⁸ Kad sam vidio kako se boje, ustao sam i objavio velikašima, odličnicima i ostalom narodu ovo: “Ne bojte se ovih ljudi! Mislite na Gospoda, velikoga i strašnoga, i borite se za svoju braću, za sinove i kćeri svoje, za žene i kuće svoje!”⁹ Kad su naši neprijatelji čuli da smo obaviješteni i da je Bog osujetio njihovu osnovu, mogli smo se vratiti k zidu, svaki svome poslu.¹⁰ Ali je od toga dana samo polovica mojih momaka obavljala posao, a ostali su držali koplja, štitove, lukove i oklope, a glavari stajali iza doma Judina,¹¹ koji je gradio zid. I nosači tereta držali su oružje: jednom je rukom svaki radio svoj posao, a u drugoj mu bilo oružje.¹² Svaki je od graditelja, dok je radio, nosio mač pripasan uz bok. Trubač je stajao kraj mene.¹³ Rekao sam velikašima, odličnicima i ostalom narodu: “Posao je velik i zamašan, a mi se rasuli po zidu, daleko jedni od drugih: ¹⁴ skupite se oko nas na mjesto gdje čujete glas trube, a Bog naš borit će se za nas.”¹⁵ Tako smo obavljali posao od rane zore do prvih zvijezda. Polovica je bila naoružana kopljima.¹⁶ U to sam vrijeme još rekao narodu: “Svaki sa svojim slugom neka noći u Jeruzalemu: po redu ćemo noću stražariti, a danju raditi.”¹⁷ Ni ja, ni

moja braća, ni moji momci, ni stražari koji su me pratili nismo skidali svojih haljina, svatko je držao pri ruci svoje oružje.

5

¹ Velika se vika digla među ljudima i ženama protiv njihove braće Židova. ² Jedni su govorili: “Zalažemo svoje sinove i kćeri da bismo mogli nabaviti pšenice te jesti i živjeti.” ³ Drugi su govorili: “Zalažemo svoja polja, vinograde svoje i kuće svoje da bismo mogli nabaviti pšenice za vrijeme gladi.” ⁴ Drugi su opet govorili: “Moramo uzaimati novac na polja svoja i vinograde da bismo mogli isplatiti kraljeve namete.” ⁵ Tijelo je naše kao tijelo braće naše, sinovi su naši kao i njihovi, a mi moramo predavati u ropstvo svoje sinove i kćeri; među našim kćerima neke su već robinje! A mi ne možemo ništa jer polja naša i vinograde drže drugi.” ⁶ Razljutio sam se veoma kad sam čuo njihovu viku i te riječi. ⁷ Pošto sam u sebi promislio, prekorio sam velikaše i odličnike riječima: “Vi namećete teret svojoj braći!” I sazvaó sam protiv njih velik zbor. ⁸ I rekao sam: “Mi smo, koliko smo mogli, otkupili svoju židovsku braću koja bijahu prodana poganima. A sada vi prodajete svoju braću da bismo ih otkupili!” Svi su šutjeli i nitko nije odgovorio. ⁹ Nastavio sam: “Nije dobro to što činite. Ne treba li da hodite u strahu Boga našega da se tako uklonimo ruglu neprijateljskih naroda? ¹⁰ I ja, i moja braća, i moji momci davali smo im novaca i žita. Ali smo im dug oprostili. ¹¹ Vratite im i vi još

danas njihova polja, vinograde, maslinike i kuće njihove i oprostite im postotak u novcu, u žitu, u vinu, u ulju, što ste im ga nametnuli.”¹² A oni odgovoriše: “Vratit ćemo; nećemo od njih ništa tražiti. Učinit ćemo kako si rekao.” Tada pozvah svećenike i naredih neka se zakunu da će učiniti kako su obećali.¹³ Zatim istresoh skute svoje odjeće govoreći: “Neka Bog ovako istrese iz vlastite kuće i imanja svakog čovjeka koji se ne bude držao ovog obećanja! Tako bio istresen i ispražnjen!” A sav zbor odgovori “Amen!” hvaleći Jahvu. I narod je učinio prema ovom dogovoru.¹⁴ I od dana kad mi je kralj naredio da budem upravitelj u zemlji Judinoj, od dvadesete do trideset i druge godine kraljevanja Artakserksa, za dvanaest godina ja i moja braća nismo nikada jeli upraviteljskog kruha.¹⁵ Ali prijašnji upravitelji, moji prethodnici, ugnjetavahu narod: svakoga su dana od njega uzimali četrdeset šekela srebra za kruh; i njihove su sluge ugnjetavale narod. A ja nisam nikada tako činio, zbog straha Božjega.¹⁶ Čak sam se jednako držao posla oko zida i nisam kupio ni jedne njive! Svi su moji momci bili ondje okupljeni na poslu.¹⁷ Za mojim su stolom jeli Židovi i odličnici, njih stotinu i pedeset na broju, osim onih koji su k nama dolazili iz okolnih naroda.¹⁸ Svakoga se dana o mom trošku pripremalo jedno goveče, šest biranih ovaca i peradi; svakih deset dana donosilo se obilje vina za sve. A opet nisam nikada tražio upraviteljskog poreza na kruh, jer je narod već

bio teško opterećen. ¹⁹ Spomeni se, Bože moj, za moje dobro svega što sam učinio ovome narodu!

6

¹ Kad su Sanbalat, Tobija, Gešem Arapin i ostali naši neprijatelji dočuli da sam obnovio zid i da nije u njemu ostalo pukotine - do toga vremena nisam zapravo bio namjestio krila na vratima - ² poručiše mi Sanbalat i Gešem: “Dođi da se sastanemo u Kefiri, u Dolini ononskoj.” Ali su mi oni zlo mislili. ³ Zato sam im poslao glasnike s ovim odgovorom: “Zauzet sam velikim poslom i ne mogu sići: posao bi zastao kad bih ga ostavio da dođem k vama!” ⁴ Četiri su mi puta slali isti poziv i ja sam im odvrćao isti odgovor. ⁵ Tada, peti put, s istom nakanom, posla mi Sanbalat svoga slugu s otvorenim pismom. ⁶ U njemu je pisalo: “Čuje se u narodima - a Gašmu potvrđuje - da se ti i Židovi spremate na bunu; zato da i gradiš zid i da želiš postati njihovim kraljem, kako vele. ⁷ I da si postavio proroke da proglase tvoj uspjeh u Jeruzalemu i da kažu: Judeja ima kralja! Sada će ti glasovi stići kralju do ušiju: zato dođi da se posavjetujemo.” ⁸ Ali sam mu ja odgovorio: “Ništa nije tako kao što tvrdiš; sve je to samo izmišljotina tvoga srca.” ⁹ Jer su nas oni htjeli uplašiti govoreći: “Klonut će im ruke od posla i neće ga završiti nikada.” A ja sam, naprotiv, ukrijepio ruke svoje! ¹⁰ Pošao sam Šemaji, sinu Delaje, sina Mehetabelova, koji se bijaše zatvorio u svojoj kući. On mi objavi: “Nađimo se u Domu Božjemu, usred Hekala, i

zatvorimo vrata Hekala jer će doći da te ubiju. Jest, još noćas doći će da te ubiju!” ¹¹ A ja odgovorih: “Zar da bježi čovjek kao što sam ja? Koji čovjek, meni sličan, može ući u Hekal i ostati živ? Ne, ja ne idem.” ¹² I tada razabrah: nije ga poslao Bog, nego mi je objavio proroštvo, jer su ga Tobija i Sanbalat podmitili, ¹³ da bih, uplašen, učinio onako te sagriješio. To bi im poslužilo da me ozloglase i da mi se rugaju! ¹⁴ Sjeti se, Bože moj, Tobije i Sanbalata prema ovim njihovim djelima, a i proročice Noadje i ostalih proroka što me htjedoše uplašiti. ¹⁵ Zid je završen dvadeset i petog Elula, za pedeset i dva dana. ¹⁶ A kad su čuli svi naši neprijatelji i vidjeli svi pogani oko nas, bilo je to čudo u očima njihovim, jer su shvatili da je Bog naš učinio to djelo. ¹⁷ A onih dana mnogi su židovski velikaši često slali svoja pisma Tobiji i mnoga su primali od Tobije. ¹⁸ Jer u Judeji bijahu mnogi s njime zakletvom povezani: tÓa bio je u rodu sa Šekanijom, sinom Arahovim, i sinom njegovim Johananom, koji je uzeo za ženu kćer Mešulama, sina Berekjina. ¹⁹ I veličali su preda mnom njegova djela, a njemu prenosili moje riječi. Zato je Tobija i slao pisma da me uplaši.

7

¹ A kad je zid bio sagrađen i kad sam namjestio vratna krila, postavljeni su čuvari na vratima i pjevači i leviti. ² Upravu sam Jeruzalema povjerio Hananiju, svome bratu, i Hananiji, zapovjedniku tvrđave, jer je ovaj bio

čovjek povjerenja i bojao se Boga kao malo tko. ³ Rekao sam im: “Jeruzalemska vrata neka se ne otvaraju dok sunce ne ogrije; a dok ono bude još visoko, neka ih zatvore i prebace prijevornice. Treba postaviti straže uzete između žitelja jeruzalemskih: svakoga na njegovo mjesto, svakoga nasuprot njegovoj kući. ⁴ Grad je bio prostran i velik, ali je u njemu bilo malo stanovnika jer nije bilo sagrađenih kuća. ⁵ A Bog me moj nadahnuo te sam skupio velikaše, odličnike i narod da se unesu u rodovnike. Tada sam našao rodovnik onih koji su se prije vratili. U njemu nađoh zapisano: ⁶ Evo ljudi iz pokrajine koji su došli iz sužanjstva u koje ih bijaše odveo Nabukodonozor, babilonski kralj. Vratili su se u Jeruzalem i Judeju, svaki u svoj grad. ⁷ Došli su sa Zerubabelom, Ješuom, Nehemijom, Azarjom, Raamjom, Nahamanijem, Mordokajem, Bilšanom, Misperetom, Bigvajem, Nehumom, Baanom. Broj ljudi naroda Izraelova: ⁸ Paroševih sinova: dvije tisuće stotinu sedamdeset i dva; ⁹ sinova Šefatjinih: tri stotine sedamdeset i dva; ¹⁰ Arahovih sinova: šest stotina pedeset i dva! ¹¹ Pahat-Moabovih sinova, to jest Ješuinih i Joabovih sinova: dvije tisuće osam stotina i osamnaest; ¹² sinova Elamovih: tisuću dvjesta pedeset i četiri; ¹³ Zatuovih sinova: osam stotina četrdeset i pet; ¹⁴ sinova Zakajevih: sedam stotina i šezdeset; ¹⁵ Binujevih sinova: šest stotina četrdeset i osam; ¹⁶ sinova Bebajevih: šest stotina dvadeset i osam; ¹⁷ Azgadovih sinova: dvije tisuće tri stotine dvadeset i dva;

¹⁸ sinova Adonikamovih: šest stotina šezdeset i sedam; ¹⁹ Bigvajevih sinova: dvije tisuće šezdeset i sedam; ²⁰ sinova Adinovih: šest stotina pedeset i pet; ²¹ Aterovih sinova, to jest od Ezekije: devedeset i osam; ²² sinova Hašumovih: trista dvadeset i osam; ²³ Besajevih sinova: trista dvadeset i četiri; ²⁴ sinova Harifovih: stotinu i dvanaest; ²⁵ Gibeonovih sinova: devedeset i pet; ²⁶ ljudi iz Betlehema i Netofe: stotinu osamdeset i osam; ²⁷ ljudi iz Anatota: stotinu dvadeset i osam; ²⁸ ljudi iz Bet Azmaveta: četrdeset i dva; ²⁹ ljudi iz Kirjat Jearima, Kefire i Beerota: sedam stotina četrdeset i tri; ³⁰ ljudi iz Rame i Gabe: šest stotina dvadeset i jedan; ³¹ ljudi iz Mikmasa: stotinu dvadeset i dva; ³² ljudi iz Betela i Aja: stotinu dvadeset i tri; ³³ ljudi iz Neba: pedeset i dva; ³⁴ sinova drugoga Elama: tisuću dvjesta pedeset i četiri; ³⁵ Harimovih sinova: trista dvadeset; ³⁶ ljudi iz Jerihona: trista četrdeset i pet; ³⁷ ljudi iz Loda, Hadida i Onona: sedam stotina dvadeset i jedan; ³⁸ sinova Senajinih: tri tisuće devet stotina i trideset. ³⁹ Svećenika: sinova Jedajinih, to jest iz kuće Ješuite: devet stotina sedamdeset i tri; ⁴⁰ Imerovih sinova: tisuću pedeset i dva; ⁴¹ sinova Fašhurovih: tisuću dvjesta četrdeset i sedam; ⁴² Harimovih sinova: tisuću i sedamnaest. ⁴³ Levita: Ješuitinih sinova, to jest Kadmielovih i Hodvinih: sedamdeset i četiri. ⁴⁴ Pjevača: Asafovih sinova: stotinu četrdeset i osam. ⁴⁵ Vratara: sinova Šalumovih, sinova Aterovih, sinova Talmonovih, sinova Akubovih, Hatitinih sinova, sinova Šobajevih: stotinu trideset i osam.

⁴⁶ Netinaca: sinova Sihinih, sinova Hasufinih, sinova Tabaotovih, ⁴⁷ sinova Kerosovih, sinova Sijajevih, sinova Fadonovih, ⁴⁸ sinova Lebaninih, sinova Hagabinih, sinova Šalmajevih, ⁴⁹ sinova Hananovih, sinova Gidelovih, sinova Gaharovih, ⁵⁰ sinova Reajinih, sinova Resinovih, sinova Nekodinih, ⁵¹ sinova Gazamovih, sinova Uzinih, sinova Fasealovih, ⁵² sinova Besajevih, sinova Merinimovih, sinova Nefišesimovih, ⁵³ sinova Bakbukovih, sinova Hakufinih, sinova Harhurovih, ⁵⁴ sinova Baslitovih, sinova Mehidinih, sinova Haršinih, ⁵⁵ sinova Barkošovih, sinova Sisrinih, sinova Tamahovih, ⁵⁶ sinova Nasijahovih, sinova Hatifinih. ⁵⁷ Sinova Salomonovih slugu: sinova Sotajevih, sinova Soferetovih, sinova Feridinih, ⁵⁸ sinova Jaalinih, sinova Darkonovih, sinova Gidelovih, ⁵⁹ sinova Šefatjinih, sinova Hatilovih, sinova Pokeret-Sebajinih, sinova Amonovih. ⁶⁰ Svega netinaca i sinova Salomonovih slugu tri stotine devedeset i dva. ⁶¹ Slijedeći ljudi koji su došli iz Tel Melaha, Tel Harše, Keruba, Adona i Imera nisu mogli dokazati da su njihove obitelji i njihov rod izraelskog podrijetla: ⁶² sinovi Delajini, sinovi Tobijini, sinovi Nekodini: šest stotina četrdeset i dva. ⁶³ A od svećenika: sinovi Hobajini, sinovi Hakosovi, sinovi Barzilaja - onoga koji se oženio jednom od kćeri Barzilaja Gileadanina te uzeo njegovo ime. ⁶⁴ Ovi su ljudi tražili svoj zapis u rodovnicima, ali ga nisu mogli naći: bili su isključeni iz svećeništva ⁶⁵ i namjesnik im zabrani blagovati od svetinja sve dok se ne pojavi svećenik za Urim i Tumin. ⁶⁶ Ukupno je na zboru

bilo četrdeset i dvije tisuće tri stotine i šezdeset osoba, ⁶⁷ ne računajući njihove sluge i sluškinje, kojih bijaše sedam tisuća tri stotine trideset i sedam. Bilo je i dvije stotine četrdeset i pet pjevača i pjevačica, ⁶⁸ četiri stotine trideset i pet deva i šest tisuća sedam stotina i dvadeset magaraca. ⁶⁹ Pojedini glavari obitelji dadoše priloge za gradnju. Namjesnik je položio u riznicu tisuću drahmi zlata, pedeset vrčeva, trideset svećeničkih haljina. ⁷⁰ Neki su od glavara obitelji dali u poslovnu riznicu dvadeset tisuća drahmi zlata i dvije tisuće dvije stotine mina srebra. ⁷¹ A darova ostalog puka bilo je do dvadeset tisuća drahmi zlata, dvije tisuće mina srebra i šezdeset i sedam svećeničkih haljina. ⁷² Svećenici, leviti, vratari, pjevači, netinci i sav Izrael naseliše se svaki u svoj grad. A kada se približio sedmi mjesec, već su sinovi Izraelovi bili u svojim gradovima.

8

¹ Tada se skupi sav narod kao jedan čovjek na trg koji je pred Vodenim vratima. Rekoše književniku Ezri da donese knjigu Mojsijeva zakona što ga je Jahve dao Izraelu. ² I prvoga dana sedmoga mjeseca svećenik Ezra donese Zakon pred zbor ljudi, žena i sviju koji su bili sposobni da ga razumiju. ³ Na trgu koji je pred Vodenim vratima počeo je čitati knjigu, od ranoga jutra do podneva, pred ljudima, ženama i pred onima koji su bili zreli. Sav je narod pažljivo slušao knjigu Zakona. ⁴ Književnik Ezra stajao je na drvenu besjedištu koje su podigli za

tu zgodu. Kraj njega stajahu: s desne strane Matitja, Šema, Anaja, Urija, Hilkija i Maaseja, a s lijeve strane Pedaja, Mišael, Malkija, Hašum, Hašbadana, Zaharija i Mešulam. ⁵ Ezra je otvorio knjigu naočigled svemu narodu - jer je bio poviše od svega naroda - a kad ju je otvorio, sav narod ustade. ⁶ Tada Ezra blagoslovi Jahvu, Boga velikoga, a sav narod, podignutih ruku, odgovori: "Amen! Amen!" Zatim su kleknuli i poklonili se pred Jahvom, licem do zemlje. ⁷ A leviti Ješua, Bani, Šerebja, Jamin, Akub, Šabtaj, Hodija, Maaseja, Kelita, Azarja, Jozabad, Hanan i Pelaja objašnjavahu Zakon narodu, a narod stajaše na svome mjestu. ⁸ I čitahu iz knjige Božjeg zakona po odlomcima i razlagahu smisao da narod može razumjeti što se čita. ⁹ Potom namjesnik Nehemija, i svećenik i književnik Ezra, i leviti koji poučavahu narod rekoše svemu narodu: "Ovo je dan posvećen Jahvi, Bogu vašemu! Ne tugujte, ne plačite!" Jer sav narod plakaše slušajući riječi Zakona. ¹⁰ I još im reče Nehemija: "Pođite i jedite masna jela, i pijte slatko, i pošaljite dio onima koji nemaju ništa pripremljeno, jer ovo je dan posvećen našem Gospodu. Ne žalostite se: radost Jahvina vaša je jakost." ¹¹ I leviti umirivahu sav narod govoreći: "Umirite se: ovaj je dan svet. Ne tugujte!" ¹² I ode sav narod da jede i pije, i da šalje obroke, i da slavi veliko slavlje: jer su shvatili riječi koje su im objavljene. ¹³ Drugog dana skupiše se glavari obitelji svega naroda, svećenici i leviti oko književnika Ezre da prouče

riječi Zakona. ¹⁴ I nađoše napisano u Zakonu što ga je Jahve naredio preko sluge Mojsija: “Sinovi Izraelovi neka borave pod sjenicama za svečanosti u sedmom mjesecu.” ¹⁵ Čim su čuli, proglasiše u svim svojim gradovima i u Jeruzalemu: “Idite u goru i donesite granja maslinova i granja divlje masline, mirtovih i palmovih grana i granja ostaloga lisnatog drveća da načinimo sjenice, kako je propisano.” ¹⁶ I ode narod i donese granja i načiniše sjenice, svaki na svom krovu i svojim dvorištima, u predvorjima Doma Božjega, na trgu kod Vodenih vrata i na onom kod Efrajimovih vrata. ¹⁷ Sav zbor onih koji su se vratili iz sužanjstva načini sjenice i boravili su u njima - Izraelci nisu toga činili od vremena Jošue, sina Nunova, sve do toga dana. I bila je veoma velika radost. ¹⁸ Ezra je čitao knjigu Zakona Božjeg svakog dana, od prvoga do posljednjega. Sedam se dana svetkovao blagdan, a osmoga je dana bio svečani zbor, kako je propisano.

9

¹ Dvadeset i četvrtoga dana toga mjeseca skupiše se Izraelci na post, u pokorničkim vrećama i posuti prašinom. ² Rod se Izraelov odvojio od svih tuđinaca: pristupili su i ispovijedali svoje grijeh e i bezakonja svojih otaca. ³ Stajali su, svatko na svome mjestu, i čitali knjigu Zakona Jahve, Boga svoga, četvrtinu dana; za druge su četvrtine ispovijedali svoje grijeh e i klanjali se Jahvi, Bogu svome. ⁴ A Ješua,

Bani, Kadmiel, Šebanija, Buni, Šerebja, Bani i Kenani, popevši se na poviše mjesto za levite, vapili su snažnim glasom Jahvi, Bogu svome. ⁵ I govorahu leviti Ješua, Kadmiel, Bani, Hašabneja, Šerebja, Hodija, Šebanija i Petahja: “Ustanite, blagoslivljajte Jahvu, Boga našega! Blagoslovljen da si, Jahve, Bože naš, odvijeka do vijeka! I neka je blagoslovljeno tvoje Ime slavno, iznad svakog blagoslova i hvale uzvišeno. ⁶ Ti si, Jahve, Jedini! Ti si stvorio nebo, i nebesa nad nebesima, i vojsku njihovu, zemlju i sve što je na njoj, mora i što je u njima. Ti sve to oživljavaš, i vojske se nebeske tebi klanjaju. ⁷ Ti si, Jahve, Bog, koji si Abrama izabrao, iz Ura kaldejskoga njega izveo i dao mu ime Abraham. ⁸ Vjerno si srce njegovo pred sobom našao i Savez s njim sklopio da ćeš mu dati zemlju kanaansku, i hetitsku i amorejsku, i perižansku, jebusejsku i girgašansku, njemu i potomstvu njegovu. I svoja si obećanja ispunio, jer si pravedan. ⁹ Nevolju si otaca naših u Egiptu vidio, i vapaj si njihov čuo kraj Mora crvenoga. ¹⁰ Znacima si se i čudesima oborio na faraona i na sve sluge njegove, i na sav narod zemlje njegove; jer znao si kolika je bila protiv njih drskost njihova. Sebi si ime stekao koje do danas traje. ¹¹ More si pred njima razdvojio: prešli su usred mora po suhu. U dubine si utopio progonitelje njihove kao kamen među vode silovite. ¹² Stupom oblaka danju si ih vodio, a noću si stupom ognjenim svijetlio im po putu kojim su hodili. ¹³ Na goru si Sinajsku sišao i s neba im govorio; i dao si im pravedne

naredbe, čvrste zakone, zapovijedi izvršne i uredbe. ¹⁴ Ti si im objavio svoju svetu subotu, zapovijedi, naredbe i Zakon si im propisao po glasu sluge svoga Mojsija. ¹⁵ S neba si ih hranio kruhom za njihove gladi, za njihovu si žeđ iz stijene vodu izveo. Ti si im zapovjedio da pođu zaposjesti zemlju za koju si se zakleo da ćeš im dati. ¹⁶ Ali se oni i oci naši uzjoguniše, vratove ukrutiše i zapovijedi tvojih nisu slušali. ¹⁷ Poslušnost su odbili, zaboravili čudesa što si ih za njih učinio; ukrutili su vratove, a u glavu uvrtjeli da u ropstvo se svoje vrate, u Egipat. Ali ti si Bog praštanja, milosrdan i blag, na gnjev si spor, a u milosrđu velik: i nisi ih ostavio! ¹⁸ Čak su načinili tele saliveno, 'To bog je tvoj', rekoše, 'koji te izveo iz Egipta!' I teško su hulili, ¹⁹ a ti u beskrajnom milosrđu nisi ih napuštao u pustinji: stup se oblaka nije pred njima skrivao, danju ih je putem vodio, a stup je plameni noću pred njima svijetlio putem kojim su hodili. ²⁰ Dao si im svoga Duha dobrog da ih naučiš mudrosti, mÓane svoje nisi uskratio njihovim ustima, i u žeđi si im vode pružio. ²¹ Četrdeset godina krijepio si ih u pustinji: ništa im nije nedostajalo: niti im se odijelo deralo, niti su im noge oticale. ²² I dao si im kraljevstva i narode i razdjelio ih granicama: zaposjeli su zemlju Sihona, kralja hešbonskoga, i zemlju Oga, kralja bašanskoga. ²³ I sinove si im umnožio kao zvijezde nebeske, i u zemlju si ih doveo za koju si rekao njihovim ocima da će ući u nju i zaposjesti je. ²⁴ Sinovi su ušli i pokorili zemlju, a ti si pred njima svladao

stanovnike zemlje, Kanaance, i predao si u ruke njihove kraljeve i narode zemlje da rade s njima što ih je volja; ²⁵ osvojili su gradove tvrde i zemlju plodnu i naslijedili kuće pune svakog dobra, isklesane zdence, vinograde, maslinike i mnogo plodnog drveća: jeli su, sitili se i debljali i uživali u velikoj dobroti tvojoj. ²⁶ Ali su se bunili i odvrkli tebe, i Zakon su tvoj bacili za leđa, ubijali su proroke, koji su ih obraćali da se tebi vrate, i grdno su hulili. ²⁷ U ruke si ih tada predao osvajačima, koji su ih tlačili. A u vrijeme muke svoje tebi su vapili i ti si ih s neba uslišio i u velikoj dobroti svojoj slao si im izbavitelje, koji su ih iz ruku tlačitelja njihovih izbavljali. ²⁸ Ali čim bi se smirili, opet su pred tobom zlo činili, a ti si ih puštao u ruke neprijatelja njihovih, koji su ih mučili. I opet su k tebi vapili i ti si ih s neba uslišio: u milosrđu svojem mnogo si ih puta izbavio. ²⁹ Ti si ih opominjao da se vrate tvome Zakonu: ali se oni uzjoguniše, nepokorni tvojim zapovijedima; grijeshili su protiv naredaba tvojih, a čovjek živi kad ih obdržava. Leđa su izvlačili, šije ukrućivali i nisu slušali. ³⁰ Mnogo si godina bio strpljiv s njima i svojim si ih Duhom opominjao po službi svojih proroka; no nisu slušali. Tada si ih predao u ruke naroda zemaljskih. ³¹ U velikom milosrđu svojem ti ih nisi uništio, ni ostavio ih nisi, jer si ti Bog milostiv i pun samilosti. ³² A sada, o Bože naš, veliki Bože, jaki i strašni, koji čuvaš Savez i dobrohotnost, neka ne bude pred licem tvojim neznatna sva ova nevolja koja je

snašla nas, kraljeve naše i knezove, svećenike i proroke naše, očeve naše i sav narod tvoj od vremena asirskih kraljeva pa do danas. ³³ Ti si pravedan u svemu što nas je snašlo, jer si ti pokazao vjernost, a mi zloću svoju. ³⁴ Kraljevi naši i knezovi, svećenici i oci naši nisu vršili Zakona tvoga, nisu osluškivali naredaba tvojih i opomena koje si im davao. ³⁵ Premda su bili u svom kraljevstvu, u velikim dobrima koja si im činio, u prostranoj i plodnoj zemlji koju si im dao, oni ti nisu služili i od svojih zlih djela nisu se odvrćali. ³⁶ Mi smo danas, evo, robovi i u zemlji koju si bio dao ocima našim da uživaju njene plodove i njena dobra, evo u njoj mi robujemo. ³⁷ Njeni obilni prihodi idu kraljevima koje si nam postavio zbog grijeha naših, i gospodare oni po volji svojoj tjelesima našim i stokom našom. Ah, u velikoj smo nevolji!

10

¹ I zbog svega toga obvezujemo se pismeno na vjernost.” Na zapečaćenoj ispravi stajala su imena naših knezova, levita i svećenika ... ² Na zapečaćenoj ispravi su bili: namjesnik Nehemija, sin Hakalijin, i Sidkija, ³ Seraja, Azarja, Jeremija, ⁴ Pašhur, Amarja, Malkija, ⁵ Hatuš, Šebanija, Maluk, ⁶ Harim, Meremot, Obadja, ⁷ Daniel, Gineton, Baruk, ⁸ Mešulam, Abija, Mijamin, ⁹ Maazja, Bilgaj, Šemaja - to su svećenici. ¹⁰ Zatim leviti: Ješua, sin Azanijin, Binuj, od sinova Henadadovih - Kadmiel, ¹¹ i braća njihova: Šekanija, Hodija, Kelita, Pelaja, Hanan,

12 Mika, Rehob, Hašabja, 13 Zakur, Šerebja, Šebanija, 14 Hodija, Bani, Beninu. 15 Glavari naroda: Paroš, Pahat Moab, Elam, Zatu, Bani, 16 Buni, Azgad, Bebaj, 17 Adonija, Bigvaj, Adin, 18 Ater, Ezekija, Azur, 19 Hodija, Hašum, Besaj, 20 Harif, Anatot, Nebaj, 21 Magpijaš, Mešulam, Hazir, 22 Mešezabel, Sadok, Jadua, 23 Pelatja, Hanan, Anaja, 24 Hošea, Hananija, Hašub, 25 Haloheš, Pilha, Šobek, 26 Rehum, Hašabna, Maaseja, 27 Ahija, Hanan, Anan, 28 Maluk, Harim, Baana. 29 ... ali i ostali narod, svećenici, leviti - vratari, pjevači, netinci - i svi koji su se prema Zakonu Božjem odvojili od zemaljskih naroda, a i njihove žene, sinovi i kćeri, svi koji su bili sposobni da razumiju, 30 priključili su se svojoj braći i glavarima te su se obvezali prisegom i zakletvom da će stupati prema Zakonu Božjem, koji je dan po rukama Mojsija, sluge Božjega, i da će držati i vršiti sve zapovijedi Jahve, Boga našega, njegove naredbe i zakone. 31 I osobito: da nećemo davati svojih kćeri narodima zemaljskim i njihovih kćeri nećemo uzimati svojim sinovima. 32 I ako narodi zemlje donesu na prodaju robu ili kakvo god žito u dan subotnji, mi ništa nećemo od njih kupovati u subotu ni u drugi posvećeni dan. Svake sedme godine ostavljat ćemo zemlju da počine i otpuštati dugove svake ruke. 33 Uzeli smo kao obavezu: da ćemo svake godine davati trećinu šekela za bogoslužje u Domu Boga svojega: 34 za postavljeni kruh, za trajne prinosnice i za svagdanje paljenice, za žrtve subotnje, mladog mjeseca,

blagdanske i za okajnice, da se pomiri Izrael; i za svaku službu u Domu Boga našega. ³⁵ Mi svećenici, leviti i narod bacili smo ždrijeb za prinos drva koja treba da određenog dana svake godine prema svojim obiteljima donosimo u Dom Boga našega za vatru na žrtveniku Jahve, Boga našega, kako je zapisano u Zakonu; ³⁶ da ćemo svake godine donositi u Dom Jahvin prvine od plodova zemlje i prve plodove svakoga drveta ³⁷ i prvorođene sinove i prvine svoje stoke, kako je to pisano u Zakonu - prvine od krupne i sitne stoke neka se odnose u Dom Boga našega, jer su određene svećenicima koji služe u Domu Boga našega. ³⁸ Povrh toga prvine svojih načava, plodova svakog drveta, novoga vina i ulja nosit ćemo svećenicima u sobe Doma Boga našega; a desetinu od svoje zemlje levitima, jer leviti uzimaju desetinu u svim mjestima gdje radimo. ³⁹ Svećenik, sin Aronov, neka prati levite kad skupljaju desetinu. Leviti neka donose desetinu desetine u Dom Boga našega, u sobe riznice, ⁴⁰ jer su onamo dužni, Izraelci i leviti donositi prinos od žita, vina i ulja. Ondje se nalaze posude svetišta, svećenici u službi, vratari i pjevači. Nećemo više zanemarivati Doma Boga svojega.

11

¹ Tada se nastaniše knezovi narodni u Jeruzalemu. Ostali je narod bacao ždrijeb da od svakih deset ljudi izađe jedan koji će stanovati u svetom gradu Jeruzalemu, dok će ostalih devet ostati u drugim gradovima. ² I narod je blagoslovio sve

ljude koji su dragovoljno htjeli živjeti u Jeruzalemu. ³ A evo glavara pokrajinskih koji su se nastanili u Jeruzalemu i po gradovima Judeje. Izrael, svećenici, leviti, netinci i sinovi Salomonovih slugu nastanili su se u svojim gradovima, svaki na svome posjedu. ⁴ U Jeruzalemu se nastaniše sinovi Judini i sinovi Benjaminovi. Od sinova Judinih: Ataja, sin Uzije, sina Zaharijina, sina Amarjina, sina Šefatjina, sina Mahalalelova, od sinova Faresovih; ⁵ Maaseja, sin Baruha, sina Kol-Hozea, sina Hazaje, sina Adaje, sina Jojariba, sina Zaharije, sina Šelina. ⁶ Svega je bilo Faresovih sinova u Jeruzalemu četiri stotine šezdeset i osam ljudi sposobnih za boj. ⁷ Evo Benjaminovih sinova: Salu, sin Mešulama, sina Joedova, sina Pedajina, sina Kolajina, sina Maasejina, sina Itielova, sina Ješajina, ⁸ i braća njegova: sposobnih za boj devet stotina dvadeset i osam. ⁹ Joel, sin Zikrijevi, bio je njihov zapovjednik, i Juda, sin Hasenuin, drugi upravitelj grada. ¹⁰ Od svećenika: Jedaja, Jojarib, Jakin, ¹¹ Seraja, sin Hilkije, sina Mešulama, sina Sadoka, sina Merajota, sina Ahituba, predstojnik Doma Božjega, i ¹² njihova braća koja su vršila službu u Domu: osam stotina dvadeset i dvojica; i Adaja, sin Jerohama, sina Pelalije, sina Amsija, sina Zaharije, sina Pašhura, sina Malkijina, ¹³ i njegova braća, glavari obitelji: dvjesto četrdeset i dvojica; i Amasaj, sin Azarela, sina Ahzaja, sina Mešilemota, sina Imerova, ¹⁴ i njihove braće, sposobnih za boj: stotinu dvadeset i osam. Zapovjednik nad njima bio je Zabdiel, sin

Hagedolimov. ¹⁵ Od levita: Šemaja, sin Hašuba, sina Azrikama, sina Hašabje, sina Bunijeva; ¹⁶ i Šabtaj i Jozabad, od glavara levitskih, za nadzor vanjskih poslova Doma Božjega; ¹⁷ i Matanija, sin Miheja, sina Zabdijeva, sina Asafova, koji je ravnao psalmima, počinjao zahvale i molitve; i Bakbukja, drugi među svojom braćom; i Abda, sin Šamue, sina Galala, sina Jedutunova. ¹⁸ Svega je levita bilo u Svetom gradu: dvjesta osamdeset i četiri. ¹⁹ A vratari: Akub, Talmon i njihova braća koja su čuvala stražu na vratima: stotinu sedamdeset i dva. ²⁰ A ostali Izraelci, svećenici i leviti, nastaniše se u svim gradovima Judeje, svaki na svojoj baštini i po naseljima u njihovim poljima. ²¹ Netinci su stanovali u Ofelu; Siha i Gišpa bijahu na čelu netinaca. ²² Predstojnik je levitima u Jeruzalemu bio Uzi, sin Banija, sina Hašabje, sina Matanije, sina Mihejina. On je bio od sinova Asafovih, koji su bili pjevači za službu Doma Božjega. ²³ Jer je za njih bila kraljeva zapovijed i uredba za svakodnevnu službu. ²⁴ Petahja, sin Mešezabelov, od sinova Zeraha, sina Judina, bio je kraljev povjerenik za sve poslove s narodom. ²⁵ Od sinova Judinih nastanili su se u Kirjat Haarbi i njezinim zaseocima, u Dibonu i njegovim zaseocima, u Jekabseelu i njegovim naseljima, ²⁶ u Jesui, u Moladi, u Bet Peletu, ²⁷ u Hasar Šualu, u Beer Šebi i u njenim zaseocima, ²⁸ u Siklagu, u Mekoni i njenim zaseocima, ²⁹ u En Rimonu, u Sori, u Jarmutu, ³⁰ Zanoahu, Adulamu i njihovim naseljima; u Lakišu i njegovim poljima, u Azeki

i njenim zaseocima: tako su se naselili od Beer Šebe sve do Hinomske doline. ³¹ Benjaminovi sinovi življahu u Gebi, Mikmasu, Aju i Betelu i u njihovim zaseocima, ³² u Anatotu, Nobu, Ananiji, ³³ Hasoru, Rami, Gitajimu, ³⁴ Hadidu, Seboimu, u Nebalatu, ³⁵ Lodu, Ononu i u Dolini rukotvoraca. ³⁶ Skupine levita nalazile su se u Judi i Benjaminu.

12

¹ Ovo su svećenici i leviti koji su došli sa Zerubabelom, sinom Šealtielovim, i Ješuum: Seraja, Jeremija, Ezra, ² Amarja, Maluk, Hatuš, ³ Šekanija, Rehum, Meremot, ⁴ Ido, Gineton, Abija, ⁵ Mijamin, Maadja, Bilga, ⁶ Šemaja, Jojarib, Jedaja, ⁷ Salu, Amok, Hilkija i Jedaja. To su bili glavari svećenički i njihova braća za Ješua vremena. ⁸ A leviti: Ješua, Binuj, Kadmiel, Šerebja, Juda i Matanija - ovaj potonji i njegova braća ravnali su hvalospjevima. ⁹ Bakbukja i Uni i braća njihova izmjenjivali su se s njima u službi. ¹⁰ Ješua rodi Jojakima; Jojakim rodi Elijašiba, a Elijašib Jojadu; ¹¹ Jojada rodi Jonatana, a Jonatan rodi Jaduu. ¹² U Jojakimovo vrijeme glavari svećeničkih obitelji bijahu: Serajine obitelji Meraja; Jeremijine Hananja; ¹³ Ezrine Mešulam; Amarjine Johanan; ¹⁴ Malukove Jonatan; Šebanijine Josip; ¹⁵ Harimove Adna; Meremotove Helkaj; ¹⁶ Idove Zaharija; Ginetonove Mešulam; ¹⁷ Abijine

Zikri; Minjaminove ...; obitelji Moadjine Piltaj; ¹⁸ Bilgine Šamua; Šemajine Jonatan; ¹⁹ Jojaribove Matenaj; Jedajine Uzi; ²⁰ Saluove Kelaj; Amokove Eber; ²¹ Hilkiijine Hašabja; Jedajine Netanel. ²² U vrijeme Elijašiba, Jojade, Johanana i Jadue bili su popisani glavari levitskih obitelji i svećenici sve do kraljevanja Darija Perzijanca. ²³ Sinovi Levijevi: glavari obitelji bili su zabilježeni u Knjizi ljetopisa, do vremena Johanana, sina Elijašibova. ²⁴ Glavari levitski bili su: Hašabja, Šerebja, Ješua, Binuj, Kadmiel, a njihova braća, koja su stajala prema njima da pjevaju naizmjenično pohvale i zahvalnice prema uredbama Davida, Božjeg čovjeka, ²⁵ bijahu: Matanija, Bakbukja i Obadja. A Mešulam, Talmon i Akub, vratari, čuvali su stražu kod skladišta blizu vrata. ²⁶ Ti su živjeli u vrijeme Jojakima, sina Ješue, sina Josadakova, i u vrijeme upravitelja Nehemije i književnika svećenika Ezre. ²⁷ Kad je bila posveta jeruzalemskoga zida, potražili su levite svugdje gdje su stanovali da ih dovedu u Jeruzalem te proslave posvetu radošću, zahvalnicama i pjesmom uz cimbale, harfe i citre. ²⁸ I skupiše se pjevači, sinovi Levijevi, iz kraja oko Jeruzalema, iz netofatskih sela, ²⁹ iz Bet Hagilgala, iz Gebe i polja Azmaveta: jer su pjevači sebi sagradili sela oko Jeruzalema. ³⁰ Svećenici i leviti očistili su sebe, a zatim su očistili narod, vrata i zid. ³¹ Tada sam izveo judejske knezove na zid i sastavio dva velika zbora. Prvi je išao desno niza zid, prema Smetlišnim vratima; ³² za njima su išli Hošaja

i polovina judejskih knezova - ³³ Azarja, Ezra i Mešulam, ³⁴ Juda, Benjamin, Šemaja i Jeremija, ³⁵ a od svećeničkih sinova s trubljama: Zaharija, sin Jonatana, sina Šemaje, sina Matanije, sina Mikaje, sina Zakura, sina Asafa, ³⁶ s braćom njihovom Šemajom, Azarelom, Milalajem, Gilalajem, Maajem, Netanelom, Judom, Hananijem, s glazbalima Davida, Božjega čovjeka. A Ezra, književnik, išao je pred njima. ³⁷ Kod Izvorskih vrata popeli su se njima nasuprot kraj stepenica Davidova grada, zidnim usponom od Davidove palače sve do Vodenih vrata na istoku. ³⁸ Drugi zbor, a za njim ja i polovica narodnih knezova, išao je nalijevo zidom i Pečkom kulom sve do Tržnog zida, ³⁹ pa onda iznad Efrajimovih vrata, Starih vrata, Ribljih vrata, Hananelove kule, kule Meaha, sve do Ovčjih vrata. Zaustavili su se kod Zatvorskih vrata. ⁴⁰ Potom su oba zbora zauzela mjesto u Domu Božjem. Tako i ja i sa mnom polovica odličnika, ⁴¹ svećenici Elijakim, Maaseja, Minjamin, Mikaja, Elijoenaj, Zaharija, Hananija s trubama, ⁴² zatim Maaseja, Šemaja, Eleazar, Uzi, Johanan, Malkija, Elam i Ezer. Pjevači su pjevali pod ravnanjem Jizrahjinim. ⁴³ Toga su dana prinesene velike žrtve, ljudi su dali oduška radosti, jer ih je Bog ispunio velikom radošću, veselile se i žene i djeca. I radost Jeruzalema čula se nadaleko. ⁴⁴ U to su vrijeme postavljeni ljudi da nadziru spremišta prinosa, prvina, desetina i da s polja uz gradove sabiru dijelove koje Zakon dodjeljuje svećenicima i levitima. Jer su se Judejci radovali svećenicima

i levitima koji su bili u službi. ⁴⁵ Oni su vršili službu Bogu svome i službu očišćenja - kao i pjevači i vratari - prema odredbi Davida i njegova sina Salomona. ⁴⁶ Jer od Davidovih i Asafovih dana, od davnine, postoje pjevački glavari i pjesme pohvalne i zahvalnice Bogu. ⁴⁷ Zato je sav Izrael u vrijeme Zerubabela i u Nehemijino vrijeme dan za danom davao dijelove određene za pjevače i vratare. Davali su levitima posvećene darove, a leviti su davali sinovima Aronovim.

13

¹ U ono vrijeme čitala se narodu knjiga Mojsijeva i ondje se našlo zapisano da Amonac i Moabac ne smiju nikada ući u zbor Božji, ² jer nisu sinovima Izraelovima izašli u susret s kruhom i vodom, nego su čak najmili protiv njih Bileama da ih prokune, ali je naš Bog obratio kletvu u blagoslov. ³ Kad su čuli Zakon, isključili su iz Izraela sve strance. ⁴ A prije toga svećenik Elijašib, postavljen nad sobama Doma Boga našega, bijaše svom rođaku Tobiji ⁵ uredio prostranu sobu gdje su se prije ostavljali prinosi, tamjan, posuđe, desetine žita, vina i ulja, određene za levite, pjevače i vratare, i doprinosi za svećenike. ⁶ U to vrijeme nisam bio u Jeruzalemu, jer sam trideset i druge godine babilonskog kralja Artakserksa otišao kralju; ali poslije nekog vremena izmolio sam u kralja ⁷ da se mogu vratiti u Jeruzalem. Tada doznadoh za zlo djelo što ga učini Elijašib uredivši Tobiji sobu u predvorjima Doma Božjega. ⁸ To me veoma

rasrdilo: izbacih iz sobe sav namještaj Tobijina stana ⁹ i naredih da se sobe očiste, zatim unesoh onamo posuđe Doma Božjega, prinose i tamjan. ¹⁰ Doznadoh i to da levitima nisu davali njihovih dijelova i da su se i leviti i pjevači, određeni za službu, razbježali svaki u svoje polje. ¹¹ I prekoriah odličnike i rekoh: “Zašto je zapušten Dom Božji?” Zatim skupih levite i pjevače i vratih ih k njihovim službama. ¹² Tada je sva Judeja donosila u spremišta desetinu žita, vina i ulja. ¹³ Nad spremištima postavio sam svećenika Šelemju, književnika Sadoka i levita Pedaju, a uz njih Hanana, sina Zakura, sina Matanijina. Njih su smatrali pouzdanima; njihova je dužnost bila da dijele svojoj braći. ¹⁴ Zato, sjeti se mene, Bože moj: ne prezri mojih pobožnih djela koja učinih za Dom Boga svoga i za službu u njemu. ¹⁵ U ono sam vrijeme vidio u Judeji ljude koji gaze u tijescima u dan subotnji; drugi su nosili snopove žita, tovarili na magarce vino, grožđe, smokve i svakojake terete da ih u dan subotnji unesu u Jeruzalem. I prekoriah ljude što u taj dan prodaju živež. ¹⁶ A Tirci koji su živjeli u Jeruzalemu donosili su onamo ribu i svakovrsnu robu da je prodaju Židovima u subotu. ¹⁷ Prekoriah judejske velikaše i rekoh im: “Kakvo to zlo djelo činite i skrnavigate dan subotnji? ¹⁸ Nisu li tako činili i vaši oci te je Bog naš doveo svu ovu nesreću na nas i na ovaj grad? A zar vi želite umnažati gnjev protiv Izraela skrnaveći subotu?” ¹⁹ I zapovjedih još da uoči subote, kad se mrak spusti na jeruzalemska

vrata, zatvore njihova krila i rekoš neka se ne otvaraju do iza subote! Postavio sam nekoliko svojih momaka na vrata da se ne unosi nikakav tovar u dan subotnji. ²⁰ Jednom su ili dvaput trgovci i prodavači svakovrsne robe proveli noć izvan Jeruzalema, ²¹ ali sam ih upozorio i rekao im: “Zašto provodite noć pod zidom? Ako to ponovite, dignut ću na vas ruku!” Od toga vremena nisu više dolazili u subotu. ²² Zapovjedio sam levitima da se očiste i da dođu čuvati vrata, kako bi se svetkovao dan subotnji. I za ovo se spomeni mene, Bože moj, i smiluj mi se po svome velikom milosrđu! ²³ Onih sam dana vidio i Židove koji se bijahu oženili Ašdođankama, Amonkama i Moapkama. ²⁴ Polovica njihovih sinova govorila je ašdodski ili jezikom ovoga ili onoga naroda: više nisu znali govoriti židovski. ²⁵ Korio sam ih i proklinjao, neke sam i tukao, čupao im kose i zaklinjao ih Bogom: “Ne dajite svojih kćeri njihovim sinovima i ne uzimajte žene od njihovih kćeri za svoje sinove, a ni za sebe! ²⁶ Nije li u tome sagriješio Salomon, kralj Izraelov? Među mnogim narodima nije bilo kralja njemu ravna. Bio je drag Bogu svome i Gospod ga je postavio kraljem nad svim Izraelom. Ali su i njega tuđinke navele na grijeh! ²⁷ Treba li slušati kako i vi činite veliko zlo i postajete nevjerni Bogu našem ženeći se tuđinkama?” ²⁸ Jedan od sinova Jojade, sina velikog svećenika Elijašiba, bijaše zet Horonjaninu Sanbalatu. Njega sam otjerao od sebe. ²⁹ Spomeni se, Bože moj, ovih ljudi, jer su oskvrnuli svećeništvo i zavjet svećenički i levitski.

³⁰ Tako sam ih očistio od svega tuđega i opet uspostavio službe svećenika i levita dodijelivši svakome njegov posao. ³¹ Uredio sam i da se nose drva u određene dane i prvine. Sjeti me se, Bože moj, za moje dobro!

Sveta Biblija
The Holy Bible in the Croatian language, translated
by Ivan Šarić Sarajevo

Public Domain

Language: Hrvatski (Croatian)

2019-12-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source
files dated 17 Dec 2019

814ebc92-1eb7-5ca7-a82b-7435e80342a7